

Avšak otravné fronty zde téměř neexistují, a tak to ani nevadí.

Pro méně zkušené lyžaře tu mají na jihovýchodním svahu mírnou louku, o kus dál je rampa pro snowboardisty. A pro ty, kdo si rádi po pár jízdách odpočinou, stačí na chvíli zastavit u centrálně orientované občerstvovny SonnAlpin. Ceny v samoobslužné restauraci kupodivu nejsou přímo úměrné nadmořské výšce 2600 metrů. Láká to tedy přejít se svůdnou vepřovou pečení a zapít ji pivem. Ovšem stále ještě nejste v údolí. Jakákoliv malátnost v této výšce by se nemusela vyplatit. Než stačíte pustit kotvu a sjet do údolí, obklopí vás neprostupná mlha, při které stěží vidíte na další stožár kotvového vleku.

Takže lákavé posezení lépe odložit na večer a vydat se znovu rýsovat táhlé oblouky do perfektně upraveného svahu. Když už se cítíte náležitě unaveni, vydáte se zpět.

Určitě vás láká zvolit jinou trasu. Zkuste Zugspitzbahn, je to zčásti zubačka, zčásti klasická železnice. Spolehlivě dopravuje turisty z Ga-Pa už od roku 1930. V tunelu, dlouhém čtyři a půl kilometru se zavrtává do nitra hory. Pro někoho to může být i trochu stísnující zážitek. Vlárček míjí procházkovým tempem vlhké stěny. Každému se uleví, když se objeví stanice Riffelriss, ve výšce 1650 metrů. Potom vlak pozvolna klesá do zasněžené roviny okolo souměstí Ga-Pa.

### Městečko, kde je vše dvakrát

Okolo je živěji. Sledujete turistické výpravy u vleku sjezdovky z proslulého Hausbergu, ráje odvážných jezdců, kteří se míjejí se skupinkami malých lyžařů. Průvodkyně Ulrika vysvětluje, že i lyžařský potěr je částí rivality obou městeček. Dívají se tu na sebe asi jako lidé z Pardubic a Hradce Králové. „Ti žlutí jsou od nás, z Garmische,“ konstatuje průvodkyně spokojeně. Družstvo rivalů z Partenkirchenu je oblečeno modře. Malí lyžaři se míjejí

v brankách obdivuhodnou rychlostí a hledí na sjedovce porazit soupeře, který bydlí na druhém konci souměstí.

Pnutí mezi oběma částmi působí na zdvojení některých tradičních institucí. Radnice je sice jenom jedna, zato má každé z městeček své vlastní hasiče. A také vlastní oslavy, vlastní trhy, vlastní hřbitovy, hlavní ulice a popeláře. O základní škole nemluvě. Starost o turisty je však společná.

Od roku 1936, kdy neznámé středisko proslavila zimní olympiáda, místní neustále pracují na tom, aby se město zapsalo každému turistovi i jinak než jako pouhé středisko zimních sportů.

Proto zde všichni obdivují poslední dva žijící malíře, kteří zachovávají umění lidové malby na stěny domů. „Požívají mezi lidmi větší vážnosti než samotný starosta,“ tvrdí Ulrika. Obrazy vyprávějí o majiteli domu, o řemesle, kterým se živil.

Nejstarším koutem města je ulice Frühlingstrasse, kde vypadají domy stejně jako v předminulém století. Dojem z nádherného selského baroka kazí snad jen novotou zářící modely automobilů před nimi, samozřejmě samé bavorské značky VW.

Projdete se o kus dál a můžete obdivovat dům slavného skladatele a nejslavnějšího rodáka. V napohled nenápadné vile nepobyval nikdo jiný než Richard Strauss. Zbyly po něm jeho potomci, kteří zde žijí dodnes a zatahují občas záclony

před skupinkami zvědavých turistů. Ale také hudební slavnosti, na které se sjíždějí hudebníci z celého světa.

Zamiřte nyní na slavnou Ludwigstrasse, která tvoří jakousi páteř města. Ulice se jmenuje po slavném bavorském vévodovi, který vystavěl v alpském podhůří romantický pohádkový zámek.

### Objednávat s mírou

O něco méně kaširovanou fantazii je zdejší hospoda Fraundorfer. Po pár větách pochopíte, že zdejší lidé obdivují tento podnik jaksi z povinnosti, asi tak jako obyvatel české metropole hospodu U Fleků. Nikdo k ní necítí osobní pouto, přestože je nejstarší restaurací ve městě, s neúžasnější výzdobou.

Restaurace stranou hlavních tras zábavy zdobí určitá střídmost. Židle tu jsou k sezení, a ne kvůli přebujelým řezbářským kracím. Na jednu věc se ale spolehněte: ať vstoupíte do kterékoli hospody, personál vás bude chtít ohromit obrovskou porcí jídla, kterou nebudete moci sníst. Játrový knedlík je velký jako pěst, porce vepřového padá přes okraj talíře. Je tu jediná pomoc: jíst hodně a hodně dlouho, k tomu zalévat vše typickým bavorským pivem. Pokud se vám mezi místními nepodaří získat obdiv porcí, kterou spořádáte, můžete to zkusit jinak. Zkuste spolustolovníkům připomenout, že to byl váš krajan Jiří Raška, kdo zde v Ga-Pa zvítězil ve skocích na lyžích.

● JIŘÍ SLÁDEK



FOTO: GA-PA TOURIST OFFICE

### KDE SE UBYTOVAT

- Mezi nejlepší hotely ve městě patří **Clausings Posthotel** na Marienplatz s dvoulůžkovým pokojem za 60 až 90 eur.
- Špatný není poměrně levný **Alpengruss**, kde se za stejný pokoj platí 26 eur na noc.
- Existuje široká škála levnějšího ubytování v soukromí.

### KAM NA JÍDLO

Několik výborných restaurací naleznete v Ga-Pa na důstojné Bahnhofstrasse. Vedle italské pizzerie či mexické restaurace tu naleznete i typickou bavorskou kuchyni: vyžívá se v neuvěřitelných porcích grilovaného či pečeného vepřového, oblíbené jsou rovněž opékané klobásy a především: pokrm doplňuje pořádná hora zelí.

### KDE SE ZASTAVIT

Pokud máte jen chvíli času, nevynechejte bavorský **Augšpurk**. Městu, které proslavily renesanční památky, mocní bankéři, ale třeba i první diesellový motor v Německu, věnujte alespoň půlden. Okouzlí vás elegantní kavárny, nápadité výlohy v obchodních pasážích i útulné hospůdky.

### CENY ZA LYŽOVÁNÍ

- **Třídenní permanentka v oblasti Ga-Pa:**  
Dospělí: 79 eur  
Mladiství (16 – 17 let): 72,5 eura  
Děti (6 – 15 let): 47,5 eura
- **Sedmidenní permanentka:**  
Dospělí: 164 eur  
Mladiství: 151 eur  
Děti: 99 eur
- **Denní permanentka v oblasti Zugspitze:**  
Dospělí 34 eur  
Mladiství 24 eur  
Děti 20,5 eura
- **Dvoudenní permanentka:**  
Dospělí: 57,5 eura  
Mladiství: 40 eur  
Děti: 34,5 eura